

Европейски икономически и социален комитет

REX/348

**Повишаване на въздействието на
политиката на ЕС за развитие:
програма за промяна / Бъдещият
подход към бюджетната подкрепа
от ЕС за трети държави**

Брюксел, 24 май 2012 г.

СТАНОВИЩЕ

на

Европейския икономически и социален комитет

на тема

**„Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна /
Бъдещият подход към бюджетната подкрепа от ЕС за трети държави“**

COM(2011) 637 final и COM(2011) 638 final

Докладчик: г-жа An Le Nouail Marlière

На 30 октомври 2011 г. Европейската комисия реши, в съответствие с член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно

„Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна/Бъдещият подход към бюджетната подкрепа от ЕС за трети държави“

COM (2011) 637 final и COM (2011) 638 final.

Специализирана секция „Външни отношения“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 30 април 2012 г.

На 481-вата си пленарна сесия, проведена на 23 и 24 май 2012 г. (заседание от 24 май 2012 г.), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище с 146 гласа „за“, 60 гласа „против“ и 30 гласа „въздържал се“.

*

* *

1. **Заклучения и препоръки**

Комитетът одобрява и подкрепя двете предложения, но отправя призив да се отдаде приоритет на прилагането на целите на практика, за да се подобри положението на хората, за които в крайна сметка е предназначена помощта. За тази цел той предлага следното:

- 1.1 Организациите на гражданското общество (ОГО – част от които са, всяка със своите особености, синдикалните организации, кооперациите, НПО и работодателските организации) да вземат участие не само в определянето на общите насоки, но и в цялостния процес на подбор на проекти, тяхното изпълнение и оценка на резултатите, за да могат да подпомагат и допълват административните, дипломатическите и юридическите процедури за контрол и оценка на финансовите средства, предоставяни от ЕС.
- 1.2 Социалните партньори и другите организации на гражданското общество да бъдат привлечени за участие, а не само консултирани, за да се оползотвори социалният, икономическият и екологичният опит и усилия на гражданите, участващи в тях доброволно, за подобряване на стандартите за представителност и демокрация — откритост, разширяване, прозрачност и независимост (целта за ангажираност).

- 1.3 Във връзка с това икономическите и социалните съвети — там, където такива съществуват — представляват ценен ресурс. ЕИСК, с неговите различни партньори, като организациите от третия сектор, синдикатите и работодателските организации, непрекъснато взима участие, независимо от пречките. Комитетът влиза в диалог с европейските публични власти посредством делегациите, с които установява отношения, както като изпълнява ролята на мост между институциите и гражданските, социалните и икономическите организации, така и като препоръчва, при много обстоятелства, завишена бдителност на властите на ЕС по въпросите за правата на човека.
- 1.4 **Би трябвало да се осигури по-добър баланс в процедурите за консултация с европейските ОГО**, от една страна, и със страните бенефициери, от друга страна. Необходимо е да се обърне специално внимание на многопосочното консултиране с недържавните организации¹, за да се избегне използването на европейската политика за развитие като инструмент.
- 1.5 Когато се извършва концентрация на секторите на национално равнище, трябва да се вземе предвид Програмата за достоен труд, която допринася за приобщаващ и устойчив растеж. Социалните партньори трябва да бъдат включени от самото начало в политическия дебат, за да се гарантира демократично участие в политиките за развитие, което да не се ограничава до участието на правителството.
- 1.6 Разграничението, което се прави между отделни страни или групи страни, трябва да се основава на подходящи показатели, какъвто е индексът на човешкото развитие на ПРООН, които да отговарят на намаляването на бедността. При всяко положение следва да се пристъпи към постепенно заличаване на категорията на така наречените „нововъзникващи икономики“.
- 1.7 Подкрепата на ЕС за доброто управление и правата на човека (стълб от програмата за промяна), следва да има за цел насърчаване на подход към развитието, който се основава на правата на човека и има следните характеристики: участие в политическите процеси, демократична ангажираност и еманципиране на носителите на права, системи за контрол върху спазването на ангажиментите, поети на международно равнище в областта на правата на човека, съответствие между политиките в областта на правата на човека, помощта и икономическите политики.

¹ ОВ С 211, 19.8.2008 г., стр. 77–81, докладчик: г-н Moreno Preciado: „Свободата на сдружаване в страните партньори от Средиземноморския регион“.

- 1.8 Комитетът предлага да се обърне специално внимание на следните подобрения, които ще позволят **по-ефективно преразпределяне на публичната и частната помощ**:
- имайки предвид, че страните, които изпитват най-голяма нужда от помощ, често страдат и от най-тежките форми на корупция, да се отдели специално внимание на антикорупционните мерки, и в случай на плащания за бюджетно подпомагане, недържавните участници, социалните партньори и сдруженията, осъществяващи дейност в областта на правата на човека и европейски мрежи, да бъдат консултирани и включвани в определянето на приоритетите, мониторинга и др.;
 - в основата на стратегическото преориентиране на целите на помощта трябва да залегнат секторните теми, сред които Комитетът би дал приоритет на Целите на хилядолетието за развитие. Специално внимание би трябвало да се отдели на социалните сектори, образованието, включително продължаващото професионално обучение, здравеопазването, развитието на новите информационни и комуникационни технологии (НИКТ) и достъпа до тях, правата на лицата с увреждания, правата на човека и трудовите права, всички права на жените, свързани с професионалния и личния им живот, както и с участието им в обществения живот;
 - помощта, отпускана от публичния сектор, остава важна и необходима за развитието на целевите страни. Независимо от това, с оглед на по-добрата координация на пряката помощ от страна на държавите членки и на ЕС, в процеса на координация следва да се отчита и помощта от неправителствени организации и частния сектор и към тази помощ трябва да се прилагат същите принципи, отнасящи се за последователността на целите и на счетоводната дейност;
 - Комитетът остава загрижен от низходящата тенденция в официалната помощ за развитие от страна на повечето държави членки и подчертава необходимостта от включване на гражданското общество в по-голяма степен във вземането на решения относно бюджетната подкрепа.
- 1.9 Комитетът смята, че **Комисията би следвало да засили в максимална степен прякото участие на гражданското общество в ЕС и страните бенефициери** с цел изграждане на партньорство. Целта на тази стъпка ще бъде да се окаже положителен ефект върху правата на човека, борбата с корупцията, намаляването на риска от неефективна помощ или от социални проблеми.
- 1.10 Държавите членки би следвало да поемат ангажимент да координират своята помощ в рамките на Общността. В сегашната тежка за ЕС икономическа криза, европейските данъкоплатци би следвало да се запознаят по-подробно с целите на помощта, да бъдат осведомени, да имат свое мнение за тях и, с цел да им окажат по-голяма подкрепа, да имат достъп до съответната информация чрез разяснителни кампании, предназначени за широката общественост и за доброволци и професионалисти от ОГО.

1.11 ЕС трябва да бъде в състояние сериозно да подобри ефективността на своята помощ, като подлага на оценка въздействието на споразуменията за икономическо партньорство, за асоцииране или за свободна търговия в областта на икономиката, промишлеността и селското стопанство, *преди* сключването им и в рамките на контрола на изпълнението им.

2 Въведение

2.1 Комисията представи двете разглеждани предложения като продължение на публикуваната от нея Зелена книга „Политиката на ЕС за развитие в подкрепа на приобщаващия растеж и устойчивото развитие. Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие“ от 10 ноември 2010 г. (COM(2010) 629 final).

2.2 Сега, когато светът е изправен пред нови предизвикателства, когато 2015 г. — срокът, набелязан за постигане на целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), приближава, а подготовката за следващата многогодишна финансова рамка (МФР) е в разгара си, ЕС трябва да избере правилната комбинация от политики, инструменти и ресурси, за да се бори ефективно с бедността, съблюдавайки принципите на устойчивото развитие. Комисията предлага програма за промяна с цел засилване на солидарността на Европа с развиващите се нации по света в рамките на тази борба.

2.3 ЕС вече има съществен принос за намаляването на бедността и по-специално за подкрепата за постигането на ЦХР. При все това в много части на света продължава да съществува крайна бедност. Междувременно народните протести в Северна Африка и Близкия изток показваха, че е от основно значение да се постигне напредък към ЦХР. Според Европейската комисия в политиката на ЕС за развитие трябва да се вземе предвид нарастващата диференциация между развиващите се страни. ЕС също така има възможност да работи в по-тясно сътрудничество с частния сектор, фондациите, организациите на гражданското общество и местните и регионалните власти, имайки предвид тяхната ключова роля по отношение на развитието. ЕС и неговите държави членки трябва да говорят в един глас и да действат единно, за да постигнат по-добри резултати и да подобрят видимото присъствие на ЕС.

2.4 Предвид настоящото положение на икономиката и бюджетите е важно да се гарантира, че помощта се изразходва ефективно, дава възможно най-добрите резултати и се използва за привличане на допълнително финансиране за развитие.

2.5 Стратегиите за развитие, прилагани от страните партньори, ще продължат да дават облик на сътрудничеството на ЕС за развитие в съответствие с принципите на ангажираност и партньорство. ЕС би желал да постигне по-висока степен на ангажираност със своите партньори, по-специално взаимна отговорност по отношение на резултатите. Посредством диалог на национално равнище, провеждан в координирана рамка на донорите, следва да се определят точно областите и начините на намеса на ЕС. Освен това ще бъде провеждано по-ефективно сътрудничество в рамките на многостранната система.

2.6 На 7 декември 2011 г. Комисията прие също и „Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на финансов инструмент за сътрудничество за развитие“² в което се придава формален характер на насоките, предложени в Зелената книга и в двете разглеждани предложения.

3 Общи бележки

3.1 Комитетът отбелязва, че е отправил редица бележки в предишни становища, които остават актуални. Става дума по-специално за:

- „Инструмент за сътрудничество за развитие на Европейския съюз“³;
- „Европейски инструмент за демокрация и права на човека“⁴, в който Комитетът призовава да се предприеме „институционално обсъждане относно ролята на гражданското общество във външната политика на ЕС в областта на правата на човека и относно възможността гражданското общество да бъде по-пряко включено в определянето и прилагането на такава политика. Консултациите с организираното гражданско общество би трябвало систематично да се извършват преди изготвянето на всеки стратегически документ, включително документите за отделни [...] страни...“.

3.2 Комитетът изказва категорична подкрепа за целите във връзка с правата на човека, особено в областта на труда, равенството между половете, защитата и насърчаването на правата на децата, включително премахването на детския труд и неформалния труд без социално осигуряване (достоеен труд и конвенциите на МОТ).

3.3 Въпреки че Комисията подкрепя ЦХР 1 (изкореняване на крайните форми на глад и бедност), Комитетът отбелязва, че все още се отдава твърде малко значение на другите цели, имайки предвид възможността им да се подпомагат взаимно. Така например предприемането на действия за постигане на ЦХР 7 (осигуряване на устойчива околна среда), ще спомогне за намаляването на бедността.

² COM (2011) 840 final от 7.12.2011 г., SEC (2011) 1469 и 1470.

³ Становище на ЕИСК: „Инструмент за сътрудничество за развитие на Европейския съюз — ролята на организираното гражданско общество и на социалните партньори“. [ОБ С 44, 11.2.2011 г.](#), докладчик: г-н Iuliano.

⁴ Становище на ЕИСК: „Европейски инструмент за демокрация и права на човека“. [ОБ С 182, 4.8.2009 г.](#), докладчик: г-н Iuliano.

- 3.4 Комитетът подчертава необходимостта в рамките на сътрудничеството за развитие специално да бъдат отпуснати финансови ресурси за въпросите, свързани с равенството между половете (ЦХР 3). Той преди всичко изразява съжаление, че липсват информация и данни, както и системен мониторинг, поради което е много трудно да се установи въздействието, положително или отрицателно, върху равенството между половете. Това сериозно ограничава възможността за изготвяне на политиките въз основа на добра информация и за формулиране на подходящи стратегии и действия за намаляване на неравенствата. За повече ефективност, включването на въпросите за равенството между половете във всички политики трябва да бъде подкрепено с предвидимо финансиране и субсидии, защото в противен случай рискува да остане на хартия, за сметка на други привидно по-неотложни цели⁵.
- 3.5 Що се отнася до децентрализацията и доверието, гласувано на представителствата на ЕС, за всяка от своите мисии ЕИСК се е срещал с европейските делегации чрез своите групи за контакт, групи за проследяване и групи за участие в кръглите маси на ЕС (Индия, Бразилия, страните от АКТБ, и т.н.), както и в контекста на процесите, насочени към Средиземноморския регион и източните съседки на ЕС. Комитетът отбелязва, че подкрепата от европейските делегации трябва да се разшири, така че да обхване и европейските организации на гражданското общество, представени по места, тъй като това ще придаде по-голяма прозрачност на европейската помощ.
- 3.6 ЕИСК подкрепя целта на предложенията, но има някои предложения относно инструмента за „бюджетна подкрепа“, тъй като той не среща подкрепата на обществеността. Препоръките на организациите на гражданското общество и социалните партньори и други би трябвало да бъдат взети под внимание в по-голяма степен при изготвянето и наблюдението на програмите: демокрация, прозрачност и проследимост с цел борба с разхищенията, корупцията, избягване плащането на данъци и злоупотребата с власт и с политическа, полицейска или военна сила⁶ и др.

5

Доклад на комисията за правата на жените и равенството на половете на Европейския парламент относно Многогодишната финансова рамка 2014—2020 г. – Оценка на целесъобразността на външната дейност на ЕС с оглед на равенството на половете (Assessing Gender relevance of EU External Actions).

6

Становище на ЕИСК: „Регионална интеграция за развитие в държавите от АКТБ“. [ОВ С 317, 23.12.2009 г., стр. 126–131](#), докладчик: г-н Dantin, съдокладчик: г-н Jahier.

- 3.7 Първо, когато се прави оценка, трябва да се отчита всичко, ако не искаме след осем години (финансови перспективи 2014—2020 г.) да стигнем до същото заключение, че Комисията оценява резултатите като лоши и се опитва да коригира положението в съответствие с мисиите, предоставени от новия Договор, без обаче да промени начина си на действие, а именно: провеждане на последващи консултации, засилване на контрола до най-малки подробности, без увеличаване на човешките ресурси и без да провери доколко са подходящи обектите на контрол, независимо дали става въпрос за организирани мрежи или физически лица. Трябва да се дава приоритет на помощта за обществените групи, които са най-уязвими и които имат проблеми с достъпа, включително тези в селските и в най-отдалечените райони.
- 3.8 Второ, като се насърчават най-големите икономически участници в процеса на отпускане на помощ (донори/бенефициери), се отдава привилегия на привидната ефективност за сметка на устойчивите инвестиции в хората.
- 3.9 Накрая, при оценката на целите на помощта Комисията следва да поясни – и ясно да заяви – доколко програмата □ за помощите е съвместима с преговорните цели както в нейните споразумения за икономическо партньорство (СИП), така и в споразуменията за свободна търговия (ССТ) – и доколко се различава от тях. Липсата на яснота в това отношение може не само да предизвика объркване и недоразумения, но също така да попречи да се признае, че до този момент посредством официалната помощ за развитие не са предоставени достатъчно стимули за постигане на Целите на хилядолетието поради липса на съгласуваност между целите на помощта и останалата част от външната политика на ЕС, по-специално търговската политика.
- 3.10 Във връзка с това ЕС може да предоставя повече и по-добри стимули за развитието на приобщаващ растеж, ориентиран към осъществяването на преход към „зелена“ икономика, при която се акцентира върху човешкото развитие, споделянето и трансфера на необходимите знания и технологии. Съюзът може да подобри ефективността на своята помощ, като подложи на оценка въздействието на икономическите споразумения, които сключва, и повиши резултатността на *„Европейския инструмент за демокрация и права на човека“*⁷.

7

Вж. бележка под линия 4.

- 3.11 Трябва да си припомним, че целта на Парижката декларация за 0,7% от БВП на държавите членки остава цел по отношение на обема на отпусканата помощ. Въпреки това още преди финансовата криза от 2008 г., много държави вече бяха отстъпили от нея с лозунга „по-малко помощ, но по-качествена“ (Монтерей 2002 г., Йоханесбург 2002 г.). Всички държави членки на ЕС дават своя принос към европейски или международни програми за подпомагане, но с течение на времето големи части от обществото биват изключвани от обявените ползи, както икономическите, така и екологичните. Поради това е необходимо да бъде възстановено доверието в областта на подпомагането и в икономическата сфера, между гражданското общество и неговите политически и икономически управници, както на Север, така и на Юг.
- 3.12 За да бъде помощта координирана и ефективна, държавите членки и Европейската комисия трябва да работят за обединяване на целите си. Институциите на ЕС проявяват изключителна мекушавост по отношение на специфичните интереси, проявявани от отделните държави членки-донори. Благодарение на това правителствата в страните бенефициери се възползват от често различаващите се икономически интереси на държавите членки на ЕС, и манипулират със съперничеството или конкуренцията, които съществуват между различните видове финансиране на помощта и между отделните континенти (ЕС, Г-20, ОИСР и др.).
- 3.13 Важно е да се вземат мерки, за да се подкрепи демократичният процес. Винаги трябва да се търси баланс между консултациите със социалните партньори и тези с другите организации на гражданското общество, така че да се постигне положителен отзвук и конкретно изпълнение на тематичните цели.
- 3.14 Не можем да продължим да разсъждаваме, сякаш самият ЕС не търпи социалните последици на финансовата криза, засегнала икономическата, бюджетната, социалната и политическата сфера. ЕС, чрез своята помощ и сътрудничеството си за развитие, трябва да насърчава намаляването на потреблението на суровини, да улеснява трансфера на технологии, да насърчава преработвателната промишленост в страните, нетни износители на природни ресурси с цел да намали въздействието върху околната среда, като същевременно допринася за намаляване на последиците от изменението на климата.

Бизнес среда, регионална интеграция и световни пазари

- 3.15 В този контекст резултатите от конференцията в Пусан не показват, че ЕС отстоява определено или твърдо убеждение, че трябва да подкрепя трансфера на технологии, подобряването на жизнената среда в отговор на изменението на климата, или подобряването на обществените услуги. Трябва да признаем, че усилията на ЕС са засенчени от изобилието на частно финансиране и спонсорство от страна на многонационалните или транснационалните икономически интереси (което следва да се приветства като знак за силна ангажираност на частния сектор с развитието), въпреки че делът на ЕС и общественият му принос все още представляват около половината от официалната помощ за развитие (ОПР).
- 3.16 В международен план някои големи фирми, намиращи се преди всичко в инфраструктурните сектори: строителство, води, хранително-вкусова промишленост, енергетика, и т.н., предоставят на правителствата, получаващи помощи, предварителни технико-икономически проучвания, които са предназначени да убедят бъдещите донори да отпуснат средства, и се възползват от задължението на страните бенефициери да зачитат основните права и да използват средствата градивно, като предлагат изпълнение на големи обекти. Въпреки това се е случвало средствата, получени като помощ, да се пускат на финансовите пазари от членове на регионални или национални правителства-бенефициери, без да са допринесли за осъществяването на проектите, за които са били първоначално предназначени, или биват пренасочвани към европейски финансови центрове, „на сигурно място“ в частни сметки.
- 3.17 Комитетът следователно одобрява целите за борба с избягването на плащането на данъци и с корупцията, които трябва да включват борба с прането на пари, получени от престъпни деяния или от избягване на плащането на данъци, и борба с принудителния, неформален или детски труд. По този начин ЕС ще постигне целта за съгласуваност с другите донори.
- 3.18 ЕС трябва следователно i) да насърчава държавите членки да увеличават своя принос по съгласуван и интегриран начин, ii) да се консултира със своето гражданско общество относно уместността на целите си, за да убеди държавите членки, че помощта за развитие не е само въпрос на имидж и пазарен дял, iii) да насърчава и улеснява диалога между различните организации на гражданското общество, социалните партньори и държавите членки, и да включва в този процес и местните и регионалните власти във и извън ЕС.

4 Специфични бележки

- 4.1 След подкрепата, която организациите на гражданското общество получиха на Форума в Акра през септември 2010 г., те приеха Принципите от Истанбул за ефективност на развитието, които са плод на продължителен процес на консултации, проведени в над 70 страни и сектори. Принципите от Истанбул полагат основата на международна рамка за ефективност на развитието, утвърдена през юни 2011 г., в която се установяват критериите за тълкуване и уеднаквяване на практиките на организациите на гражданското общество с тези принципи, чрез приспособяването им към местните и специфичните за сектора условия. В тази връзка Комитетът е сезиран от Комисията да изготви проучвателно становище, в което да се определи как гражданското общество може да участва в политиката за развитие и сътрудничеството за развитие, в рамките на структурирания диалог⁸.
- 4.2 Комитетът отдава голямо значение на контекста на подготовката за конференцията на ООН за устойчиво развитие, която ще се проведе в Рио де Жанейро през юни 2012 г.
- 4.3 С оглед на това Комитетът припомня заключенията и препоръките, посочени в неговото становище относно „Рио+20: към екологична икономика и по-добро управление — Принос на европейското организирано гражданско общество“⁹ и посланието, съдържащо се в неговото наскоро изготвено допълнение към това становище: „Позиция на ЕИСК във връзка с подготовката на Конференцията на ООН за устойчивото развитие (Рио+20)“¹⁰.
- 4.4 По повод конференцията „Рио +20“ на ООН, световните лидери трябва да се ангажират с конкретен план за действие, с който да се провери доколко са постигнати Целите на хилядолетието, устойчивото развитие и изкореняването на бедността (цел 1), в рамките на капацитета на планетата.
- 4.5 Комитетът по-специално подчертава, че изкореняването на бедността и осигуряването на достъп на всички до достатъчно храна, питейна вода и устойчива енергия трябва да бъдат ключови приоритети в дневния ред на „Рио +20“. Насърчаването в развиващите се страни на местно селско стопанство, което не оказва вредно въздействие върху околната среда, играе ключова роля в борбата с бедността, както и за подобряването на безопасността на храните, и е движеща сила за развитието на икономически проспериращи селски райони.

8 Становище на ЕИСК „Участие на гражданското общество в политиките на ЕС за развитие и сътрудничество за развитие“, CESE 839/2012 докладчик: г-н J.Zufiaur Narvaiza.

9 CESE 1386/2011.

10 CESE 486/2012.

- 4.6 Що се отнася до частния сектор, в много страни партньори трябва да се окаже подкрепа, за да получат признание социалните партньори (организации на работодателите и на работниците) и социалният диалог. Социалният диалог е от съществено значение за постигането на мащабна демократична „собственост“ върху икономическите, социалните и екологичните цели за развитие, както препоръчва Програмата на ООН за развитие и Програмата на ООН за околната среда (преход към зелена икономика), за зачитането на основните стандарти на труд, както и за насърчаването на социалната справедливост. Чрез социалния диалог и социалната справедливост, представителите на работодателите и работниците допринасят за създаването на ефективни социални, икономически и екологични стратегии за развитие, за по-успешното предотвратяване на конфликти и за социална стабилност.
- 4.7 Посредством насърчаването на широко прилагане на принципите на корпоративната социална отговорност и сходни инициативи е важно всички участващи представители на частния сектор да прилагат принципите и стандартите на труд, установени в конвенциите на МОТ и контролирани от системата за надзор, въведена от МОТ. По-специално транснационалните компании, най-вече когато печелят на един или друг етап посредством това, че едновременно използват и подкрепа от публичния сектор, трябва да предприемат активни стъпки за спазване на формулираните от ООН „ръководни принципи за предприятията и правата на човека“ в контекста на референтната рамка „закрила, зачитане и обезщетение“, а също така и Тристранната декларация на МОТ за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика, Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия и Глобалния договор на ООН. Те също така имат възможност да извършват дейността си съобразно примерите на най-добри практики, извлечени от сътрудничеството между Международната финансова корпорация (IFC) (Световна банка) и МОТ, за насърчаване на основните стандарти на труд по цялата верига на производството.
- 4.8 Подкрепата на частния сектор може да бъде от полза за развитието, но не би следвало официалната помощ за развитие да се използва като застраховка срещу риска за частния сектор или като заместител на обществените услуги. Въз основа на задълбочен анализ на реалните нужди в дългосрочен план, публично-частните партньорства (ПЧП) трябва да осигуряват и гарантират справедливо споделяне на риска за общността, но също така достижимост, икономическа достъпност и екологична устойчивост на произведените услуги и стоки. Те трябва действително да зачитат прилагането на подход, обхващащ всички заинтересовани страни, и да не служат като инструмент за приватизация на обществените услуги там, където такива съществуват, функционират добре или се нуждаят само от подобрене.

- 4.9 Като ключови фактори за устойчивото развитие в целевите страни, предприятията и организациите на социалната икономика (включително кооперациите) трябва да бъдат консултирани и да участват в определянето на целите, както и да се предоставя подкрепа за постигането им, като по този начин се развива техният потенциал на действащи лица в областта на помощта и на нейното използване.
- 4.10 В много африкански, азиатски и латиноамерикански страни, вече категоризирани като страни със средни доходи, бедността все още далеч не е изчезнала, като се има предвид разширяващата се пропаст между бедните и богатите. По-конкретно 75% от бедните хора продължават да живеят в страни със средни доходи. Това означава, че изграждането на демократични и справедливи общества със силни социални партньори трябва да остане актуална цел на географските програми.
- 4.11 Във всеки случай всички развиващи се страни трябва да запазят правото си на достъп до тематичните програми, чиито потенциал впоследствие ще трябва да се укрепи. В това отношение намерението да се въведат максимално три теми за всяка страна трябва да бъде смекчено, в тясно сътрудничество с правителствата на страните бенефициери и с частните икономически и социални действащи лица и другите организации на гражданското общество.
- 4.12 Също така политическият избор за постепенното отпадане на помощта за „по-богатите развиващи се страни“ следва да бъде направен въз основа на съответните индекси на ООН за човешко и социално развитие, и да се осъществява в рамките на международния консенсус на ОИСР с цел намаляване на вътрешните различия.

- 4.13 Комитетът подкрепя целта за предоставяне на националните действащи лица на по-голямо влияние в бюджетния процес на страните партньори и счита, че ако се прави по-ефективно, публикуването на фактическа и проверяема информация относно дейностите по оказване на бюджетна подкрепа може да допринесе за осъществяването на значителен напредък за постигане на Целите на хилядолетието и на отпусканата помощ. Поради това Комитетът подкрепя усилията на Комисията в тази насока.

Брюксел, 24 май 2012 г.

Председател
на Европейския икономически и социален
комитет

Staffan Nilsson

*

* *

NB: Следва приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРИЛОЖЕНИЕ към становището на Европейския икономически и социален комитет

Следните изменения, които получиха поне една четвърт от подадените гласове, бяха отхвърлени:

Изменение 14, параграф 3.16

В международен план паричните потоци на много големите фирми (с особено силно присъствие в инфраструктурните сектори: строителство, води, хранително-вкусова промишленост, енергетика, и т.н.)¹¹, понякога зависят прекалено много от ОПР. Предварителните технико-икономически проучвания, които се предоставят на правителствата, получаващи помощи, са предназначени да убедят бъдещите донори да отпуснат средства и се възползват от задължението на страните бенефициери да защитат основните права и да използват средствата градивно, като предложат осъществяване на големи обекти. Въпреки това се е случвало средствата, получени като помощ, да се пускат на финансовите пазари от членове на регионални или национални правителства бенефициери, без да са допринесли за осъществяването на проектите, за които са били първоначално предназначени, или биват пренасочвани към европейски финансови центрове, „на сигурно място“ в частни сметки.

Изложение на мотивите

Струва ни се, че този параграф не е ясен и/или не носи добавена стойност за становището. Последното изречение не представя цялостния проблем, а отделно престъпно действие на едно или няколко лица. Добавената му стойност е повече от неясна.

Резултат от гласуването:

Гласове „за“:	57
Гласове „против“:	137
Гласове „въздържал се“:	29

¹¹

До момента на реформата на разработените от Световната банка и на Европейската инвестиционна банка критерии за допустимост, но и до този момент, независимо от проведените реформи.

Изменение 10, параграф 4.8

„Подкрепата на частния сектор е ключов фактор за насърчаването на ~~може да бъде от полза за развитието~~, но не би следвало официалната помощ за развитие да се използва като ~~застраховка срещу риска за частния сектор или като заместител на обществените услуги~~. Въз основа на задълбочен анализ на реалните нужди в дългосрочен план, публично-частните партньорства (ПЧП) трябва да осигуряват и гарантират справедливо споделяне на риска за общността, но също така достижимост, икономическа достъпност и екологична устойчивост на произведените услуги и стоки. Те трябва действително да зачитат прилагането на подход, обхващащ всички заинтересовани страни, и да не служат като инструмент за приватизация на обществените услуги там, където такива съществуват, функционират добре или могат да бъдат подобрени.“

Изложение на мотивите

Целта на изменението е да се осигури балансиран подход.

Резултат от гласуването:

Гласове „за“:	96
Гласове „против“:	126
Гласове „въздържал се“:	11